

Najuočljivija promjena koja se događa s prijelazom iz senzomotoričkog u predoperacijski stadij, koji se proteže od druge do sedme godine života je povećanje predodžbene ili simboličke aktivnosti.

Napredak u mentalnom predočavanju

Piaget je priznavao da je jezik najfleksibilnije sredstvo za mentalno predočavanje, no nije vjerovao da jezik ima vodeću ulogu u kognitivnom razvoju. Umjesto toga, vjerovao je kako senzomotorička aktivnost dovodi od unutrašnjih predodžbi iskustava, koje djeca potom označavaju riječima.

Igra zamišljanja ili „kao da“ igra

Igra zamišljanja ili „kao da“ igra je primjer razvoja mentalnog predočavanja u ranom djetinstvu. Piaget je vjerovao kako kroz pretvaranje i glumljenje mala djeca uvježbavaju i ojačavaju novostečene predodžbene sheme. Postoje tri važne promjene vezane za igru zamišljanja: svaka od njih odražava rastuću simboličku sposobnost predškolskog djeteta:

S vremenom se igra sve više odmiče od stvarnih životnih prilika s kojima je povezana: U ranoj igri zamišljanja djeca koriste samo stvarne predmete. Većina tih prvih simboličkih aktivnosti imitira postupke odraslih i one još uvijek nisu fleksibilne jer predškolska djeca isprva imaju teškoća s razumijevanjem kako neki predmet s vrlo jasnom stvarnom upotrebom može predstavljati neki drugi predmet. Nakon završene dvije godine života, djeca se počinju igrati i glumiti s manje realističnim igračkama. U trećoj godini života mogu fleksibilno zamisliti predmete i događaje.

S dobi postaje manje usmjerena na samoga sebe: U početku je igra zamišljanja usmjerena na samoga sebe, s vremenom djeca počinju zamišljene aktivnosti usmjeravati prema drugim predmetima. Igra zamišljanja postupno postaje sve manje usredotočena na samoga sebe, jer djeca uviđaju da vršioци i primatelji zamišljenih postupaka mogu biti nezavisni od njih samih.

Igra postupno obuhvaća složenije kombinacije shema: Djeca kombiniraju svoje sheme sa shemama svojih vršnjaka u sociodramskoj igri, vrsti igre zamišljanja u koju je uključen veći broj djece. Sociodramska igra pojavljuje se u dobi od dvije i pol godine. Pojava složene sociodramske igre pokazuje kako su djeca svjesna toga da je igra zamišljanja predodžbena, simbolička aktivnost. Takvo razumijevanje povećava se između četvrte i osme godine života. U komunikaciji o igri zamišljanja, djeca razmišljaju o vlastitim i tuđim zamišljenim predodžbama. To pokazuje kako su počela razmišljati o čovjekovim mentalnim aktivnostima. Važnost igre zamišljanja: Igra odražava djetetove kognitivne i socijalne vještine i doprinosi njihovom razvoju. U usporedbi s drugim socijalnim aktivnostima (crtanje ili zajedničko slaganje slagalica) u sociodramskoj igri dječje interakcije traju duže, stupanj djetetove uključenosti u njih je veći, one uključuju veći broj djece i djeca u njima u većoj mjeri međusobno surađuju. Igra zamišljanja osnažuje velik broj različitih mentalnih sposobnosti, uključujući pažnju, pamćenje, logičko zaključivanje, jezik i pismenost, maštu, kreativnost te sposobnost razmišljanja o vlastitom mišljenju i zauzimanju tuđe perspektive.

Ograničenja predoperacijskog mišljenja

Piaget je kod djece predškolske dobi više opisivao ono što ona ne mogu razumjeti od onoga što mogu.

Prema Piagetu mala djeca nisu sposobna vršiti operacije – mentalne akcije koje slijede logička pravila.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com